

CON VẤN SẴN SÀNG

**Trong những ngày ấy,
các sức mạnh trên trời sẽ bị lay chuyển
Người sẽ quy tụ những kẻ được chọn
từ khắp bốn phương trời.
Khi ấy các con hãy biết rằng:
Người đã tới gần cửa rồi."
(Mc 13: 24-32)**

Thánh Luca kể dụ ngôn của Chúa Giê-su thế này: Ông chủ kia trước khi đi xa dự tiệc cưới dặn các đầy tớ: "Anh em hãy thắt lưng cho gọn, thắp đèn cho sẵn. Hãy làm như những người đợi chủ đi ăn cưới về, để khi chủ vừa về tới và gõ cửa, là mở ngay. Khi chủ về mà thấy những đầy tớ ấy đang tỉnh thức, thì thật là phúc cho họ. Thầy bảo thật anh em: chủ sẽ thắt lưng, đưa họ vào bàn ăn, và đến bên từng người mà phục vụ. Nếu canh hai hoặc canh ba ông chủ mới về, mà còn thấy họ tỉnh thức như vậy, thì thật là phúc cho họ. Anh em hãy biết điều này: nếu chủ nhà biết giờ nào kẻ trộm đến, hẳn ông đã không để nó khoét vách nhà mình đâu. Anh em cũng vậy, hãy sẵn sàng, vì chính giờ phút anh em không ngờ, thì Con Người sẽ đến."

Bấy giờ, ông Phê-rô hỏi: "Lạy Chúa, Chúa nói dụ ngôn này cho chúng con hay cho tất cả mọi người?". Chúa đáp: "Vậy thì ai là người quản gia trung tín, khôn ngoan, mà ông chủ sẽ đặt lên coi sóc kẻ ăn người ở, để cấp phát phần thóc gạo đúng giờ đúng lúc? Khi chủ về mà thấy đầy tớ ấy đang làm như vậy, thì thật là phúc cho anh ta. Thầy bảo thật anh em, ông sẽ đặt anh ta lên coi sóc tất cả tài sản của mình. Nhưng nếu người đầy tớ ấy nghĩ bụng: "Chủ ta còn lâu mới về", và bắt đầu đánh đập tôi trai tớ gái và chè chén say sưa, chủ của tên đầy tớ ấy sẽ đến vào ngày hẳn không ngờ, vào giờ hẳn không biết, và ông sẽ loại hẳn ra, bắt phải chung số phận với những tên thất tín."

"Đầy tớ nào đã biết ý chủ mà không chuẩn bị sẵn sàng, hoặc không làm theo ý chủ, thì sẽ bị đòn nhiều. Còn kẻ không biết ý chủ mà làm những chuyện đáng phạt, thì sẽ bị đòn ít. Hễ ai đã được cho nhiều thì sẽ bị đòi nhiều, và ai được giao phó nhiều thì sẽ bị đòi hỏi nhiều hơn." (Luca 12: 35-48)

Cũng vẫn chuyện phải luôn luôn sẵn sàng tỉnh thức, thánh Matthêu kể dụ ngôn mười cô trinh nữ chờ chàng rể đến cho vào dự tiệc cưới: "Bấy giờ, Nước Trời sẽ giống như chuyện mười trinh nữ cầm đèn ra đón chú rể. Trong mười cô đó, thì có năm cô dại và năm cô khôn. Quả vậy, các cô dại mang đèn mà không mang dầu theo. Còn những cô khôn thì vừa mang đèn vừa mang chai dầu theo. Vì chú rể đến chậm, nên các cô thiếp đi, rồi ngủ cả. Nửa đêm, có tiếng la lên: "Chú rể kia rồi, ra đón đi! Bấy giờ, tất cả các trinh nữ ấy đều thức dậy, và sửa soạn đèn. Các cô dại nói với các cô khôn rằng: "Xin các chị cho chúng em chút dầu, vì đèn của chúng em tắt mất rồi!". Các cô khôn đáp: "Sợ không đủ cho chúng em và cho các chị đâu, các chị ra hàng mà mua lấy thì hơn. Đang lúc các đi mua, thì chú rể tới, và những cô đã sẵn sàng được đi theo chú rể vào dự tiệc cưới. Rồi người ta đóng cửa lại. Sau cùng, mấy trinh nữ kia cũng đến gọi: "Thưa Ngài, thưa Ngài! mở cửa cho chúng tôi với!". Nhưng

Người đáp: "Tôi bảo thật các cô, tôi không biết các cô là ai cả!" **Vậy anh em hãy canh thức, vì anh em không biết ngày nào, giờ nào.** (Mt 25:1-13)

Ông chủ hay chàng rể chính là Chúa Giêsu quang lâm trong ngày chung thẩm. Chúa đến trong vinh quang cao cả của Thiên Chúa **nhân hậu** và **công minh** như thánh Marcô tường thuật trong **Tin Mừng** thánh lễ hôm nay.

I-THIÊN CHÚA TỪ BI NHÂN HẬU

"Khi ấy, Chúa Giêsu phán cùng các môn đệ rằng: "Trong những ngày ấy, sau cảnh khốn cực, mặt trời sẽ ra tối tăm, mặt trăng sẽ mất sáng, các ngôi sao sẽ từ trời rơi xuống và các sức mạnh trên trời sẽ bị lay chuyển. Bấy giờ thiên hạ sẽ thấy Con Người ngự đến trên đám mây với đầy quyền năng và vinh quang. Và **bấy giờ Người sẽ sai các thiên thần của Người đi quy tụ những kẻ đã được tuyển chọn từ khắp bốn phương, từ chân trời cho đến cùng kiệt trái đất.** Nhìn vào cây vả, các con hãy tìm hiểu dụ ngôn này. Khi nó đâm chồi nảy lộc, các con biết rằng mùa hè gần đến. **Cũng vậy, khi các con nhìn thấy tất cả những điều đó xảy ra, thì các con hãy biết là Người đã tới gần ngoài cửa rồi.** Thầy bảo thật các con: Thế hệ này sẽ chẳng qua đi trước khi mọi sự đó xảy đến. Trời đất sẽ qua đi, nhưng lời Thầy nói sẽ chẳng qua đi.

"Còn về ngày đó hay giờ đó, thì không một ai biết được, dù các thiên thần trên trời, **dù Con Người cũng chẳng biết, chỉ có mình Cha biết thôi**". (Mc 13, 24-32)

1- Người yêu thế gian đến nỗi hy sinh Con Người nhập thế để cứu chuộc loài người.

a- Vì lòng yêu thương vô hạn mà Thiên Chúa đã dựng nên con người mang hình ảnh của Người khiến cho Satan thần dữ đổ kị ghen tuông quyết giành giật hãm hại làm cho dòng dõi phải mang án phạt khổ sai nơi trần thế. Nhưng Thiên Chúa đã nguôi giận thay vì cho nạn đại hồng thủy tru diệt, Người đã cho Noê đóng tàu cứu vớt. Lửa diêm sinh phá sập thanh Sôđôm còn ghi dấu ấn lòng từ bi nhân hậu khoan dung của Người. Bao năm dân Người bị đày đoạ trong đất Ai Cập được Người cứu thoát vượt qua Biển Đỏ tiến vào sa mạc để tới đất hứa, vậy mà Ítraen dân Chúa vẫn oán than. Con rắn đồng biểu tượng của lòng nhân hậu Người cho treo lên để trấn an. Mưa manna cho chúng khỏi chết mà chúng vẫn không chừa. Biết bao phen Chúa cứu vớt chở che, nhưng chúng theo Satan cao ngạo coi thường tình thương của Chúa, để cuối cùng Chúa đành cho Đức Giêsu Kitô, Con Một Người xuống thế gian gánh tội chết thay.

b- Chúa Giêsu, dù là Thiên Chúa đã tự nguyện từ bỏ vinh quang của mình, mặc lấy thân nô lệ để trở thành con người phạm trần, lại còn vâng lời chịu khổ hình và chịu chết trên thập giá để chuộc tội của nhân loại. (Thư Philipphê 2: 6-8).

Chúa là thượng tể duy nhất hoàn hảo tự hiến mình làm hy tế dâng lên Chúa Cha như thư Do Thái đã viết trong **Bài Đọc II**: "Vị tể nào cũng phải đứng trong Đền Thờ lo việc phụng tự mỗi ngày và dâng đi dâng lại cũng ngần ấy thứ lễ tế; mà những lễ tế đó chẳng bao giờ xóa bỏ được tội lỗi. Còn Đức Kitô, sau khi dâng lễ tế duy nhất để đền tội cho nhân loại, Người đã lên ngự bên hữu Thiên Chúa đến muôn đời, Và từ khi đó, Người chờ đợi ngày các kẻ thù bị đặt làm bệ dưới chân. Quả thật, **Người chỉ dâng hiến lễ một lần, mà vĩnh viễn làm cho những kẻ Người đã thánh hóa được nên hoàn hảo.** (Thư Do Thái 10: 11-14). Qua sự hy sinh của Ngài, **Chúa Giêsu đã mở ra con đường hoà giải giữa con người và Thiên Chúa.** Ngài đã làm cho những ai tin vào Ngài được thánh hóa và trở nên hoà hảo trước mặt Chúa Cha.

2- Hơn nữa, Chúa Kitô còn ở mãi trong nhiệm tích Thánh Thể vì yêu thương loài người

a- Thánh Thể là nguồn mạch sự sống, màu nhiệm đức tin

• Trong bữa tiệc ly, chuẩn bị ra đi, Chúa Giêsu nói lời cáo biệt với các môn đồ: "Hỡi anh em là những người con bé nhỏ của Thầy, Thầy còn ở với anh em một ít lâu nữa thôi. Anh em đừng xao xuyến! Hãy tin vào Thiên Chúa và tin vào Thầy. Trong nhà Cha Thầy, có nhiều chỗ ở; nếu không, Thầy đã nói với anh em rồi, vì Thầy đi dọn chỗ cho anh em. Nếu Thầy đi dọn chỗ cho anh em, thì Thầy lại đến và đem anh em về với Thầy, để Thầy ở đâu, anh em cũng ở đó. **Thầy sẽ xin Chúa Cha và Người sẽ ban cho anh em một Đấng Bảo Trợ khác đến ở với anh em luôn mãi. Đó là Thần Khí Sự Thật, Đấng mà thế gian không thể đón nhận, vì thế gian không thấy và cũng chẳng biết Người. Còn anh em biết Người, vì Người luôn ở giữa anh em và ở trong anh em. **Thầy sẽ không để anh em mồ côi.**** Thầy đến cùng anh em. Chẳng bao lâu nữa, thế gian sẽ không còn thấy Thầy. Phần anh em, anh em sẽ được thấy Thầy, vì Thầy sống và anh em cũng sẽ được sống. (Ga 13:33; 14: 1-3, 16-18)

• **Công đồng Tridentino đã Khẳng định Mình và Máu Đức Giêsu hiện hữu đích thực trong bí tích Thánh Thể:** *"Điều Người dâng lên dưới hình bánh đích thực là thân hình người... nhờ lời thánh hiến bánh và rượu đã diễn tả sự biến đổi trọn vẹn bản thể bánh thành bản thể Mình Thánh Đức Kitô, Chúa chúng ta, và biến đổi trọn vẹn bản thể rượu thành bản thể Máu thánh Người"* (GLCG, số 1370). **Lần hiện ra thứ ba với ba thiếu nhi Fatima năm 1916**, các em thấy một *Bánh Thánh lơ lửng và nhỏ Máu xuống chén thánh trong tay Thiên Thần*, và Thiên Thần đã đọc ba lần lời nguyện: "Lạy Chúa Ba Ngôi chí thánh là Cha và Con và Thánh Thần, con sắp mình thờ lạy Chúa và *dâng lên Chúa Mình Máu rất châu báu cùng linh hồn và thiên tính Chúa Giêsu Kitô đang ngự trong tất cả các nhà tạm trên khắp thế giới*, để đền tạ những lằng nhục, phạm thánh và thờ ơ lãnh đạm mà chính Người đã bị xúc phạm. Sau đó thiên thần cho Lucia rước Mình Thánh rồi cho hai em Phanxicô và Giaxinta rước Máu Thánh mà nói: "Hãy nhận lấy Mình và uống Máu Chúa Giêsu Kitô bị xỉ nhục vì những kẻ vong ân bội nghĩa. Hãy đền bồi tội lỗi của họ và hãy an ủi Thiên Chúa của các em".

[::: Cong Giao Viet Nam :::](#)

• **Mình Máu Người trong bí tích Thánh Thể, là lương thực thiêng liêng để con người được sống trong tình thương của Người, vì *Người là Sự Sống.*** Bí tích Thánh Thể được diễn lại hằng ngày trong thánh lễ, mà vị chủ tế là chiếu ảnh của Chúa Kitô, bước vào hành trình khổ nạn từ lúc ngài bước lên bàn thờ cho đến khi kết thúc thánh lễ. Linh mục chủ tế đọc lời nguyện "chúng con nài xin Chúa dùng ơn Thánh Thần Chúa thánh hóa những của lễ này, để trở nên cho chúng con Mình và Máu Đức Giêsu Kitô, Chúa chúng con". Chủ tế lặp lại lời Chúa Giêsu trong bữa tiệc ly già biệt: *"Này là Mình Thầy sẽ bị nộp vì các con... Này là chén Máu Thầy, máu giao ước mới và vĩnh cửu sẽ đổ ra cho các con và nhiều người được tha tội! Các con hãy làm việc này mà nhớ đến Thầy!"*, rồi bánh và rượu thánh được nâng cao cho mọi người chiêm ngưỡng tôn vinh Thánh Thể. Lúc này ngài cầm trong tay con người thực sự của Chúa Kitô mang thiên tính ẩn mình trong hình bánh và rượu được thánh hiến mà ngài sẽ đem đến cho mọi người chờ được đón rước Chúa, hầu kết hợp mật thiết với Người làm một, nhờ của ăn thiêng liêng cho linh hồn được nuôi sống đời đời. Vì vậy ngài bái gối thờ lạy Thánh Thể hiện hữu trên bàn thờ. Sau đó ngài dang tay cầu nguyện và mời gọi cộng đoàn: "Anh em hãy cầu nguyện để hy lễ của tôi và của anh chị em được Thiên Chúa là Cha toàn năng chấp nhận!". *Đó là lễ vật của cả nhân loại dâng lên Thiên Chúa Cha. Lễ vật ấy là chính Thánh Thể Chúa Giêsu trên đời Can-vê.*

b- Thánh Thể là suối thác tình yêu màu nhiệm

Chúa là Đấng Khôn Ngoan. Sách Châm Ngôn tường thuật Chúa mời gọi mọi người đến dự tiệc Người khoản đãi. Người sai tì nữ gia nhân vào thành lên các chốn cao kêu gọi:

“Lại đây, hết thảy các người!
Lại đây, tất cả các người ngây thơ!
Hỡi người ngu dốt dại khờ,
Đến mà ăn bánh, ta chờ các người!
Rượu ta pha chế, ta mời
Các người từ bốn phương trời tới đây!
Nếu thôi khờ dại thơ ngây,
Các con được sống những ngày thành thời.
Chọn đường hiểu biết mà noi,
Các con sẽ được sống đời an vui!”
(CN 9: 1-6)
::: Cong Giao Viet Nam :::

*** Bữa tiệc ấy cho ta hình dung tiệc Thánh Thể.** Chưa lần nào chúa Giê su nói một cách cụ thể, tỉ mỉ, rõ ràng, thiết thực, đầy cảm xúc như lần này. KHÔN NGOAN không đứng dưới đất, nhưng lên trên cao chót vót kêu mời. Đặc biệt mời những người nghèo khó, những kẻ bị bỏ rơi, những kẻ đói khát không phải chỉ đói của ăn hư nát, nhưng đói khát lời Chúa, cần lương thực thiêng liêng vĩnh cửu nuôi sống tâm hồn: “Hãy đến ăn bánh và uống rượu của Ta. **Ai ăn thịt Ta và uống máu Ta thì có sự sống đời đời, và Ta, Ta sẽ cho kẻ ấy sống lại ngày sau hết. Vì thịt Ta thật là của ăn, và máu Ta thật là của uống.** Lời Chúa xác minh KHÔN NGOAN chính là Ngôi Lời, Con Thiên Chúa nhập thể, chịu chết và phục sinh. Lời Chúa giải tỏ tình thương vô hạn, Chúa phục sinh và ở lại trong nhiệm tích Thánh Thể để ban sự sống trường sinh cho muôn dân. **Tiệc Thánh Thể là suối thác Tình Thương màu nhiệm.**

*** Đức cố Giáo Hoàng Bênêđictô XVI đã gọi đây là Bí Tích Tình Yêu.** Ngài lấy danh hiệu ấy làm nhan đề của tông thư ngài công bố năm 2013. Thánh Thể là *hồng ân Chúa ban cho ta*, ngay phần dẫn nhập, ngài viết: “Trong Bí tích Thánh Thể, Chúa Giêsu cho chúng ta thấy một cách đặc biệt **chân lý tình yêu, đó chính là bản chất của Thiên Chúa.** Chân lý này được đặt nền tảng trên Phúc Âm, liên hệ đến từng cá nhân và toàn thể nhân loại. Hội Thánh tìm được trong Bí tích Thánh Thể trọng tâm sự sống cần thiết cho mình, luôn cố gắng loan báo cho mọi người Thiên Chúa là Tình yêu, dù người ta có nghe hay không (x. 2Tm 4,2). Chính vì Đức Kitô đã trở thành lương thực chân lý cho chúng ta, nên Hội Thánh hướng đến mọi người và mời gọi họ tự do đón nhận ân huệ của Thiên Chúa”. (Tông Huấn, Phần dẫn nhập: số 2)

II-THIÊN CHÚA CÔNG MINH

1- Con Người được trao đầy quyền năng để xét xử thưởng phạt loài người

*** Trong Cựu Ước có biết bao sự việc chứng tỏ lòng Chúa công minh thưởng phạt**

* Cain và Abel là hai con trai của nguyên tổ Adam và Eva. Vì ghen tị với Abel, Cain đã giết em mình. Cain đã bị Thiên Chúa trừng phạt, đày ra khỏi cộng đồng, sống lang thang. Thiên Chúa phán:

“ Bây giờ đất nguyên rửa ngươi,
Em ngươi đổ máu do ngươi đã làm.
Kìa coi đất đã há mồm,
Hút vào lấy máu Abel cho đầy.

"Dù người canh tác đất đai,
Thì người cũng chẳng hưởng sai hoa màu.
Người lang bạt khắp địa cầu,
Không nơi nương nấu vùi đầu kiếm ăn."
(Sáng Thế 4: 11-12)

* Vua Babylon kiêu ngạo tự mãn. Vua còn đang nói thì có tiếng từ trời vọng xuống:
"Nghe đây, hỡi vua Nabucôđônôxô: Vương quyền người nắm giữ đã vượt khỏi tay người, người sẽ bị đuổi, không được chung sống với người ta, nhưng phải sống chung với thú vật ngoài đồng, phải ăn cỏ như bò. Người phải chịu như thế suốt bảy thời rông rã, cho tới lúc người chịu nhận ra rằng Đấng Tối Cao cai trị vương quốc loài người, và Người trao cho kẻ nào Người muốn." Ngay lúc đó, những lời trên đây liên quan đến vua Nabucôđônôxô đã nên ứng nghiệm. Ông bị đuổi, không được chung sống với người ta, phải ăn cỏ như bò, mình mẩy ướt đẫm sương trời, và rồi tóc tai dài dần ra như lông đại bàng, móng tay móng chân như thể móng chim. (Daniel 4: 28-30) Sau khi ông ăn năn, nhận ra quyền năng của Thiên Chúa, ông mới được phục hồi. (Daniel 4: 31-34)

* Nhằm bảo vệ Lễ Luật mà các thế lực chính trị quyết tâm hủy bỏ, ngõ hầu du nhập nền phụng tự ngoại giáo từ nền văn hoá Hy Lạp, anh em nhà Maccabê đứng lên chống đối. (I Mc. 6). Những thế lực chính trị áp đảo ấy do những kẻ cầm quyền kiêu căng cao ngạo mà chủ chốt là cha con vua Antiôkô tự nhận là thần minh (*Épiphané có nghĩa là thần minh*). Antiôkô Épiphanê nổi nghiệp vua cha, cho đến chết vì bị Thiên Chúa trừng phạt, giáng bệnh nan y bất khả trị, chưa từng thấy, mà

"Vẫn còn kiêu ngạo hơn Trời,
Tưởng có quyền ra lệnh cho biển khơi sóng dập,
Nghĩ có sức đem núi lớn đặt lên bàn cân"
"Vậy mà chữa hết kiêu căng
Cứ phun lửa hận trên dân của Người"

::: Cong Giao Viet Nam :::

* Vua David chỉ một phút yếu lòng, đã gian dâm với bà Bát-sê-ba vợ của tướng U-ri-a, khi bà có thai; để che giấu tội lỗi, ông sai U-ria chồng bà đem thư cho tướng Giô-áp chỉ huy ngoài mặt trận sắp xếp cho U-ri-a đi tiên phong đối đầu với chỗ hiểm nguy, rồi rút lui bỏ U-ri-a ở lại để bị tử thương (11 Samuel 2). Khi phạm tội, ông đâu có biết mình lỗi đạo, ông chưa nhận diện được bản thân mình. Ông vẫn còn tự hào đắc thắng nghĩ mình là bậc minh quân. Phải đến khi ngôn sứ Na-than nói thẳng ra "Kẻ ấy chính là Ngài". Kẻ ấy là kẻ mà ông vừa hùng hồn kết tội "nó thật đáng chết" (12 Samuel 2: 5-6). Phải đến khi ngôn sứ chuyển lời Chúa phán:

"CHÚA phán thế này:
Ta sẽ dùng chính gia đình người mà gây họa cho người.
Ta sẽ bắt các vợ của người trước mắt người mà cho một người khác,
và nó sẽ nằm với các vợ của người giữa thanh thiên bạch nhật.
Thật vậy, người đã hành động lén lút,
nhưng Ta, Ta sẽ làm điều ấy công khai
trước mặt toàn thể Ítraen và giữa bạch nhật thanh thiên."
(12 Samuel 2: 11-12)

Bấy giờ, Đa-vít mới nhận ra mình đã mất lòng Chúa và sám hối ăn năn, nên được Chúa xót thương.

Nghe xong, vua Đa-vít thú nhận với Na-than:

"Quả là tôi đắc tội với CHÚA."

Ông Na-than cho vua Đa-vít hay:

"Lạy CHÚA! Người đã bỏ qua tội của ngài."

ngài sẽ không phải chết.
Nhưng ngài đã làm gương cho kẻ thù của CHÚA phạm thượng,
nên đứa trẻ ngài sẽ sinh ra, chắc chắn sẽ phải chết.”
(12 Samuel 2: 13-14)

Chúa xót thương ông không phải chết, nhưng vì tội ông “làm gương mù cho kẻ thù của Chúa phạm thượng”, nên đứa con do ông gian dâm với bà Bết-sa-ba phải chết (12 Samuel 2: 15). Và con ông là Absalom đã phản nghịch chống ông khiến ông và triều thần phải chạy trốn khỏi Giêrusalem (15 Samuel 2) rồi cuối cùng Áp-sa-lôm cũng phải chết (18 Samuel 2: 9-15).

• Trong Tân Ước cũng đã nhiều lần Chúa nghiêm minh công bằng xét xử

* Vợ chồng Ananias và Sapharia đã nói dối về số tiền họ quyên góp cho cộng đoàn. Thiên Chúa đã nghiêm khắc trừng phạt họ ngay lập tức. Số là họ bán một thửa đất. Chồng đồng ý với vợ giữ lại một phần tiền, rồi đem phần còn lại đặt dưới chân các Tông Đồ. Nghe Ông Phêrô nói: Anh đã không lừa dối người phàm, mà lừa dối Thiên Chúa.” Thế là Ananias ngã xuống tắt thở ngay. Khoảng ba giờ sau, vợ ông đi vào mà không hay biết chuyện đã xảy ra. Chị ta cũng lại nọ dối: “Chỉ bán được có bấy nhiêu thôi.” Ông Phêrô liền nói: “Sao anh chị lại đồng lòng với nhau để thử thách Thần Khí Chúa? Kia những người đã chôn cất chồng chị còn đứng ở ngoài cửa, họ sắp khiêng cả chị đi đấy!” Lập tức bà ta ngã xuống dưới chân ông Phêrô và tắt thở. (Công Vụ 5:1-11).

* Lại có một ông nhà giàu kia, mặc toàn lụa là gấm vóc, ngày ngày yến tiệc linh đình, để anh nghèo khó Lagiarô, mụn nhọt đầy mình, nằm trước cổng nhà ông, anh thèm rỏ dãi nhặt ăn cho no những thứ trên bàn ăn của ông ấy rớt xuống. Thế rồi người nghèo này chết, được thiên thần đem vào lòng ông Ápraham. Ông nhà giàu cũng chết. Dưới âm phủ, ông ta ngược mắt kêu lên: “Lạy tổ phụ Ápraham, xin thương xót con, xin sai anh Lagiarô nhỏ cho con một giọt nước cho lưỡi đỡ nóng ran”. Nhưng anh tuyệt vọng, vì theo lời ông Áp-ra-ham, đã có một vực thẳm lớn ngăn cách giữa mọi người.” (Luca 16:19-26).

* Thêm một người thông luật kia đứng lên hỏi Đức Giêsu làm thế nào để được sự sống đời đời. Chúa Giêsu trả lời bằng cách kể chuyện có một người đàn ông bị cướp và bị thương nặng trên đường từ Giêrusalem đến Giêricô. Những người đi qua không ai ngó ngang, duy có một người Samari dừng lại săn sóc vết thương cho ông, đưa ông đến quán trọ, lại còn trả tiền cho chủ quán để chăm sóc ông cho đến khi ông phục hồi. (Luca 16: 19-31)

2- Không chỉ người sống mà cả kẻ đã chết cũng được trỗi dậy ra toà phán xét

Bấy giờ mới thấy uy quyền của Người thật là lẫm liệt uy nghiêm dường nào như lời ngôn sứ Daniel cho biết trong **Bài Đọc I**:

“Khi ấy, tổng lãnh sứ thần Micae sẽ trỗi dậy can thiệp cho con cái dân người, đó sẽ là thời kỳ khốn khổ chưa từng xảy đến từ khi có các dân tộc cho tới bây giờ.

Trong thời kỳ ấy dân người, hễ ai đã có ghi tên trong sách, sẽ được cứu thoát.

Nhiều kẻ an giấc trong bụi đất sẽ trỗi dậy; có người sẽ được hưởng phúc trường sinh, có kẻ phải tui nhục muôn đời. Những người thông minh sẽ sáng chói như ánh sáng vòm trời, và những kẻ khuyển dạy sự công chính cho nhiều người, sẽ nên như các vì tinh tú tồn tại muôn ngàn đời. (Đn 12, 1-3)

• Bấy giờ mới thấy ngày chung thẩm trong đại biết bao! Thiên Chúa phán xét tất cả mọi người chẳng trừ một ai, người sống cũng như kẻ chết thảy được triệu đến trước tòa phán xét. Bấy giờ mới biết mầu nhiệm phục sinh soi sáng cho những ai hiện còn đang tại thế được mở con mắt đức tin mù loà. Không phải chết là hết, nhưng là sẽ sống lại, như chính Con Một Người đã chiến thắng sự chết, đã phục sinh và ban cho người công chính sự sống trường sinh. Bấy giờ những ai cứng lòng mới thãm lời Chúa: "Ta là Đường, là Sự Thật và là Sự Sống", như lời vị chủ tế tuyên xưng trong thánh lễ "Người đã dang tay chịu khổ hình, để tiêu diệt sự chết và biểu hiện sự sống lại". Kinh Tin Kính kết thúc bằng câu: "Tôi trông đợi kẻ chết sống lại và sự sống đời sau." Bấy giờ ngày chung thẩm kẻ chết sống lại, nhưng bây giờ, trong hiện tại, ta vẫn còn đang trông đợi, vì như Tin Mừng đã cho biết: *"Còn về ngày đó hay giờ đó, thì không một ai biết được, dù các thiên thần trên trời, dù Con Người cũng chẳng biết, chỉ có mình Cha biết thôi"*. Đúng như tổng lãnh thiên thần Micae loan báo cho ngôn sứ Daniel: "Phần ngươi, Đanien, hãy giấu những lời này, hãy niêm cuốn sách lại cho đến thời cùng tận. Bấy giờ, nhiều người sẽ đọc, và được hiểu biết thêm." (Đn 12: 4)

* Trăn trở trông đợi ngày Chúa đến, trong niềm hy vọng lòng Chúa xót thương "chẳng bỏ con ở nơi âm-phủ, chẳng bỏ con trong phần mộ nát hư", xin rủ tình cho con bước lên bệ kiến thánh nhan Nguời, cộng đoàn cùng **Đáp Ca Thánh Vịnh**:

[1] Chúa ơi, xin giữ gìn con,
Vì con đang trú, náu thân bên Ngài.

[5] Chúa là gia nghiệp của con,
Là nguồn phúc lộc Chúa ban tràn đầy.
Lạy Ngài, vận mạng con đây,
Chính Ngài nắm giữ, con nay yên hàn.

[8] Ngài luôn ở trước mặt con,
Có Ngài bên cạnh, chẳng còn hoang mang.

[9] Hồn con mừng rỡ hân hoan,
Thân con ngơi nghỉ, hoàn toàn thanh thoi.

[10] *Chúa chẳng bỏ con ở nơi âm phủ
Chẳng bỏ con trong phần mộ nát hư.*

[11] Đường về cõi sống mịt mù,
Ngài cho con biết để mà bước lên.

Có Ngài cùng ở cạnh bên,
Hồn con hoan lạc hát khen Danh Ngài,
*Trước nhan thánh Chúa sáng ngời,
Lòng con vui sướng bồi hồi khôn nguôi.*
(Tv 15, 5 và 8. 9-10. 11)

LỜI NGUYỆN

Lạy Cha chúng con ở trên trời!
Trước bao thách đố giữa đời phong ba,
Xin chớ để chúng con sa chước cám dỗ,
Nhưng cứu chúng con cho khỏi sự dữ bao vây!
Đường đời chúng con đi đầy đầy mê hoặc cám dỗ.
Quân ma vương bủa lưới giăng tròn cản trở đường con

Con ngược trông xin Cha xót thương rủ tình.
Xin đổ xuống hồn con tràn đầy Thánh Linh Thần Khí.
Lửa Thánh Linh soi bước dẫn đường cho con khỏi sa xuống hố sâu, vực thẳm, che lấp bởi những
nguy trạng hấp dẫn hào nhoáng. Lửa Thánh Linh hâm nóng tình Cha, cho tim con không còn nguội
lạnh. Lửa Thánh Linh thêm sức mạnh cho con hun đúc ý chí vững mạnh chống trả quỷ dữ, ác thần.
Lửa Thánh Linh chiếu sáng đêm đen, xua tan bóng tối, cho con tỉnh thức cảnh giác trước muôn vàn
mưu chước của Satan gian dối kiêu căng.

*Chúa ơi, con vẫn sẵn sàng,
Đầu cho năm tháng nhuộm vàng tuổi xanh.
Đầu sương nặng trĩu đầu cành,
Chong đèn con vẫn năm canh đợi chờ,
Nửa khi Chúa đến như mơ,
Nhà con vẫn mới không dơ chút nào.
Chúa ơi, xin hãy ngự vào!
Hồn con mong Chúa dạt dào Tin Yêu.*

Quỷ ma ve vãn sáng chiều,
Con luôn cảnh giác chẳng xiêu ngã lòng.
Hồn con vẫn giữ sạch trong,
Vì con thao thức hằng mong đợi Ngài,
Hồn con thánh điện toà ngài,
Xin Ngài thống trị cuộc đời con đây.
Có Ngài chỉ bảo đường ngay,
Hồn con đổi mới, được Ngài sửa sang.

Lòng con vui sướng vô cùng,
Con tin cậy mến tận trung suốt đời.
Lòng con son sắt chẳng phai,
Nguyện theo chân Chúa triển khai lời Ngài.
Lòng con quyết chẳng đổi thay,
Đầu phải khốn khổ đọa đày tả tơi.
Quyết làm ngôn sứ chẳng ngại,
Truyền rao lời Chúa rạng ngời Nước Cha.

Từ nay con sẽ yên lòng,
Con không lạc nữa rày không hãi hung.
Dù cho giông tố chuyển rung,
Vì con có Chúa thuyền không sợ nhào
Màn đêm cả một trời sao,
Có Ngài bên cạnh lẽ nào Ngài buông.
Cúi xin Chúa rủ tình thương
Vì con đã quyết theo đường Chúa đi.

::: Cong Giao Viet Nam :::

<https://youtu.be/c1a5tvrUIWk>

Ben. Đỗ Quang Vinh